

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at ministerens svar efter min mening er stærkt utilfredsstillende. Det må dog være afgørende i debatten, om vi stiler mod, at et dansk memorandum skal gå ud på at foreslå en samlet ny Unionstraktat og i givet fald hvilket indhold den skal have, eller om det skal gå ud på, at der foreslås nogle enkelte ting, som man her i Danmark kan være enig om skal udbedres, f.eks. omkring sikring af miljøgarantien.

Det er dog en vidt forskellig fremgangsmåde, og derfor må man tage stilling til spørgsmålet her og nu, for det drejer sig om, hvad debatten til syvende og sidst skal munde ud i: Om det skal være en ny Unionstraktat, eller det skal være de ændringer af Maastricht-Traktaten, som vi kan blive enige om her i Danmark. Det synes jeg er vigtigt. Det synes jeg ministeren burde tage stilling til.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil anbefale hr. Albrechtsen at bringe lidt orden i sin egen tankerække.

Enten skal man altså lægge sig fast nu – eller begynde at diskutere indholdet nu – eller man skal gøre det efter offentlig debat.

Det er det sidste, der er regeringens standpunkt. Det troede jeg også var hr. Albrechtsens, men jeg må nu forstå, at det standpunkt er forladt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1142

2) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering sige nej til rapporten om vurdering af Maastricht-Traktaten og meddele de øvrige EU-lande, at Danmark ikke på nogen måde vil være bundet af konklusionerne i en sådan rapport?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen besluttede i februar at sende et dansk bidrag til rapporten om, hvorledes Maastricht-Traktaten fungerer. Efter Enhedslistens opfattelse burde den danske regering i stedet for have undladt at sende et dansk bidrag, eftersom Ministerrådets rapport uundgåeligt vil foregribe

en række af de politiske beslutninger på den kommende regeringskonference.

Det er dybt udemokratisk, at vigtige politiske beslutninger på den måde smugles ind ad bagdøren via en rapport, som regeringen påstod kun skulle være bagudrettet og beskrivende. Desværre bakkede et stort flertal i Folketinget, herunder Socialistisk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti, op bag det danske bidrag til rapporten.

Ifølge de oplysninger, som fremgår af Politiken den 9. marts 1995 om indholdet af det udkast, der nu er udarbejdet i Ministerrådets generalsekretariat, bliver rapporten klart politisk. Enhedslisten går ud fra, at regeringen straks tilsender Folketingets Europaudvalg dette udkast.

Ifølge Politiken vil rapporten bl.a. indeholde påstande om, at Europa-Parlamentets øgede magt har gjort EU mere demokratisk, og at Unionen er blevet mere effektiv, fordi der træffes flere beslutninger med flertalsafstemninger. Med andre ord: Rapporten lægger op til at fortsætte opbygningen af en overstatslig union med et føderalistisk sigte. Derimod lægger udkastet ikke vægt på at styrke miljøet. Alt tyder således på, at rapporten vil komme til at styrke alle de værste sider ved Unionen. Rapporten bliver ikke en nøgtern beskrivelse af Maastricht-Traktatens funktion, således som regeringen lovede, men tværtimod et stærkt politisk unionspapir, som siden vil blive brugt imod Danmark på regeringskonferencen. Den danske regering er således ved at skyde sig selv i foden.

Derfor håber Enhedslisten, at regeringen vil melde klart ud og meddele de øvrige lande, at Danmark ikke vil bidrage til denne rapport, og at den danske regering vil vente med at drage politiske konklusioner, indtil vi har haft en demokratisk debat her i Danmark.

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis den danske regering godkender det udkast til rapport, som franskmændene nu har fremlagt, er der efter min mening tale om endnu et skridt ned ad unionsglidebanen. Ministerens svar på det spørgsmål, vi lige har været igennem, tyder jo også på det.

Rapporten lægger en politisk ramme for forhandlingerne om regeringskonferencen. Den tager, som ministeren var inde på før, forskud på de politiske konklusioner, allerede før debatten er kommet i gang, og det, vi altså risikerer, er at få lagt en ramme, der peger på en styrkelse af de overstatslige elementer i Unionen.